

עפ"א (מרכז) 32373-04-12 - אברהם דבוש נ' מועצה אזורית לוד

עפ"א (מרכז) 32373-04-12 - אברהם דבוש נ' מועצה אזורית לוד מחוזי מרכז

עפ"א (מרכז) 32373-04-12

אברהם דבוש

ע"י ב"כ עו"ד שרון נהרי

נגד

מועצה אזורית לוד

ע"י ב"כ עו"ד יפה צור

בית המשפט המחוזי מרכז

[14.01.2013]

השופט יעקב שפסר

פסק דין

1. ערעור על החלטת בית משפט השלום ברחובות מיום 11.3.12 (כב' השופטת שרון קיסר), לפיה נעתר בית המשפט לבקשת המשיבה לפי סעיפים 16 ו-17 לחוק רישוי עסקים תשכ"ח - 1968, להורות למערער להפסיק את העיסוק בעסקו העוסק במיון, קילוף, שטיפה, אריזה, אחסון, הובלה והפצה של תפוחי אדמה ובצל, אותו הוא מנהל (להלן: "החוק" ו"העסק" בהתאמה).
2. רקע ההחלטה והבקשה הינו כתב אישום שהוגש כנגד המערער, המייחס לו ביצוע עבירה של ניהול עסק ללא רשיון תוך הפרת צו שיפוטי לסגירתו, אשר ניתן כנגדו במסגרת גזר דין בהליך קודם עוד לפני קרוב ל-5 שנים, ואשר נכנס לתוקפו לפני כ-4 שנים. בבקשה שהיוותה יסוד להחלטה נטען, כי המשיב מזרים באמצעות עסקו כמויות גדולות של בלילת תפוחי אדמה למערכת הביוב, הגורמות לסתימת קווי הביוב ויצירת בוצה במכון השאיבה, ובשל כך נגרם נזק עצום למערכת איסוף וסילוק הביוב ביישוב זיתן, והתושבים סובלים מריחות רעים ברמה בלתי סבירה. הבלילה האמורה המגיעה מהעסק, גורמת לסתימת קו הביוב האזורי המשרת 4 ישובים, דבר המונע מהמועצה להעניק שירות חיוני זה לכ-3,000 תושבים.
3. לבקשה נסמכו תצהיר מנהל אגף תשתיות במועצה המקומית עמק לוד וכן תמונות. בית המשפט קמא, לאחר שקיים דיון בבקשה במסגרתו נשמעו ונחקרו עדי הצדדים (14.9.10), מצא לנכון להורות על קיום בדיקות נוספות, שלאחריהן קיים דיון נוסף (6.2.12) שבעקבותיו מצא לנכון לקבל את עמדת המשיבה והורה על הפסקה ואיסור השימוש בעסק. החלטה זו היא מושא הערעור שלפני.

4. תמצית טיעוני המערער היא, כי המדובר בעסק הקיים מזה כ- 20 שנה ומהווה מקור פרנסה ליותר מ-30 משפחות, התצהיר שעליו נסמכת הבקשה מהווה עדות סברה בלתי קבילה שכן המצהיר אינו דוגם מוסמך ולא מומחה בתחום, וכן לא צוין אף כל מועד קונקרטי בו נגרמה סתימה של קו ביוב כזה או אחר. אל מול עדויות המשיבה, הובאו עדויות מטעם המערער אשר סתרו את עדי המשיבה, הן באשר לאפשרות לקיחת דגימה והן באשר למהות החומר עצמו, תוך שהוכח שהמכונה החדשה אותה רכש המערער, אינה מייצרת כלל בלילה, ועל כן לא קיימת עוד סכנה. בנסיבות אלה טעה בית המשפט קמא, משנמנע מלקבוע כי אין לפניו ראיות קבילות שיוכיחו כי קיימת מסוכנות מיידית מהפעלת עסקו של המערער, וכן טעה באי מתן משקל לעובדת השקעותיו הכספיות של המערער ברכישת מכונות חדישות להפרכת ההאשמות הכוזבות. עוד טעה בית המשפט בהביאו בחשבון את עדותו של העד מטעם המשיבה - מר דוביגר, תושב הישוב, שלו סכסוך עם המערער המאשימו בלשון הרע. על כן, כך טוען המערער, לא היה מקום לקבל את עדותו של מר דוביגר מחמת הגנה מן הצדק. בנסיבות אלה בהן לא בדק כל מומחה למכונות את פעולות המכונות בעסקו של המערער וכן לא בוצעה דגימה של הבלילה על ידי דוגם מוסמך, אין ראיה למבוקש, ובהינתן האמור בצירוף העובדה כי ההליך מתנהל מזה מספר שנים בהם לא מצאה לנכון המשיבה לערוך בדיקות קבילות, לא נראה כי עולה מסוכנות מיידית וממשית המצדיקה מתן הצו ועל כן יש לבטלו.

במהלך הדיון שהתקיים היום לפני, חזר ב"כ המערער על טיעוניו אלה והוסיף, כי המערער פעל והשיג לאחרונה חתימות ממספר גורמי אישור (יצוין כי עפ"י עדותו של המערער לפני ביהמ"ש קמא, אישר הוא שאין בידו כל אישורים שהם - עמ' 9 ש' 19-30 לפרוט' ביהמ"ש קמא מיום 14.9.10). עוד טען כי לפי הפסיקה, לא די בהפעלת עסק ללא רשיון כדי לתת צו לפי סעיף 17 לחוק, ויש לבחון אלו סיכונים ממשיים ומוחשיים יש לציבור בפועל היום, בעת מתן הצו, שאינם מאפשרים להותיר את המצב בעינו עד לקיום הדיון בתיק עצמו.

5. ב"כ המשיבה הזכירה שאין מחלוקת כי קיים כנגד המערער צו סגירה משנת 2008 אשר מופר על ידו, וכי העסק פועל ללא רשיון עסק, תוך ניהולו בהפגנתיות בולטת של הפרת צו בזלזול מוחלט ובהצגת מצגי שווא. כן טענה כי למועד הדיונים לא הוגשה כלל בקשה לרשיון עסק וכן לא אישור ממי מגורמי האישור (הועדה לתו"ב, משרד הבריאות, כיבוי אש) ולמרות זאת טוען המערער כי אינו מהווה סכנה. באשר למכונה הנטענת על ידי המערער, הרי שהיא מופעלת רק על פי רצונו כשבפועל נאלצת המשיבה להתמודד עם מפגעי עסקו של המערער גם עד לעת האחרונה. כן ציינה שהמערער עצמו הודה במסגרת תשובתו שהוא אכן מזרים בלילת תפוחי אדמה למערכת הביוב של המועצה (נראה לי כי בעניין זה טענה ב"כ המשיבה, שכן בעדותו האמורה התייחס המערער למצב דברים שהיה בעבר), וכי עניין הדיגום הוא חסר רלוונטיות שכן העדים העידו מפורשות כי ראו במו עיניהם את חתיכות תפוחי האדמה, כשטיפלו בסתימות מערכת הביוב. מכל מקום, המערער לא סתר את הדגימות שהוצגו על ידי המשיבה, שבכולן נתגלה כי הבוצה ממשיכה להיות מוזרמת למערכת. אדרבא, דווקא דגימת המערער נתגלתה כבעייתית משהוברר שאין לדוגם תעודת הסמכה, הוא אינו יודע מאיזו בריכה נלקחה הדגימה, וכן לא ידע פרטים נוספים. עוד ציינה כי בפועל נתן בית המשפט אמון רב בעדות עדי המשיבה וכי השתכנע במסוכנות הנטענת ועל כן ביקשה לדחות את הערעור.

6. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על נספחיה וכן בתיק בית המשפט קמא ושמעתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי להיעתר לערעור.
- החלטת בית המשפט קמא המשתרעת על פני 9 עמודים, ניתנה על ידו לאחר שקיים שתי ישיבות שבהן נשמעו בהרחבה ראיות הצדדים לפניו, והיא סוקרת בפירוט רב את טענות הצדדים ואת הראיות והעדויות שבאו לפני בית המשפט, ומנתחת כדבעי את המסגרת הנורמטיבית הנדרשת למתן הצו דנן, תוך שדנה בהרחבה ובאופן מעמיק במשמעותן של הראיות שהוצגו על רקע ההלכות הנוהגות בעניין. יודגש כי בית המשפט קמא לא הזדרז ליתן צו כאמור, אלא מצא לנכון, לאחר ששמע את טיעוני הצדדים וראיותיהם, להנחותם לערוך בדיקות נוספות הנובעות מטענות המערער לפניו בדבר קיומן של מכוונות חדישות אשר תיקנו את הדרוש תיקון ובחינה האם עדיין נגרם נזק ציבורי כפי שנמצא בבדיקה שנערכה בעבר. בית המשפט שם אף את ליבו לאיזון המתבקש בין הזכויות והאינטרסים המתנגשים, מצד אחד - חופש העיסוק ופרנסת המשפחות התלויות בהמשך הפעלת העסק, ומן הצד האחר - הצורך בשמירת בטחונו של הציבור (ס' 4 להחלטה). רק לאחר שהובאו לפניו נתונים עדכניים המלמדים על העדר שינוי במצב, זאת במסגרת דיון נוסף שהתקיים לפניו ביום 6.2.12, ונוכח האמון שנתן בעדי המשיבה, קבע כי מסקנת מכלול הראיות עפ"י התשתית הלאורית הנדרשת בהליך דנן היא, שהפעלת העסק אכן גורמת לסיכון סביבתי. בנסיבות אלה, ועל רקע העובדה כי אין מחלוקת שהמערער מפעיל את העסק תקופה ארוכה ללא רשיון ובניגוד לצו שיפוטי שניתן נגדו, ומנהלו ללא האישורים הנדרשים ממשרד הבריאות, המשרד לאיכות הסביבה, הועדה המקומית לתכנון ובניה ורשות כיבוי אש, נעתר לבקשת המשיבה ונתן את הצו האמור.
7. לא זו בלבד שהחלטת בית המשפט קמא על כל מרכיביה מבוססת כראוי וכנדרש לשלב זה, אלא שאין אף בפגמים שציין ב"כ המערער, ככל שקיימים כאלה, כדי לפגום בה בצורה כלשהי. כידוע, משמדובר בקביעות עובדתיות המבוססות בין היתר על התרשמות הערכאה הדיונית והאמון שמצא בעדויות עדי המשיבה (למשל - סעיפים 14 ו-15 להחלטה), הרי שהכלל הוא הימנעות ערכאת הערעור מהתערבות בממצאים אלה, אלא במקרה חריג שאינו מתקיים בענייננו.
8. זאת ועוד, בית המשפט קמא לא הסתמך רק על מהימנות העדויות, אלא שמצא תימוכין וחיזוקים אובייקטיביים להתרשמותו, בתמונות שהוצגו לעיונו ואף בדברי המערער עצמו. לא מצאתי איפוא כי נפל פגם כלשהו בניתוח ממצאיו של בית המשפט קמא ובמסקנתו העולה מהם.
9. באשר לטיעוני המערער בדבר העדר עדות מומחה כביכול, אזכיר כי בשלב זה, די כידוע בראיות לכאורה להוכחת הנדרש, ובעניין זה לא מצאתי יסוד לטענתו של המערער כי המדובר בעדויות בלתי קבילות כביכול. עדויות עדי המשיבה קבילות הן, ולעניין משקלן, הרי שזה יבחן בבוא העת בהליך העיקרי, כשבשלב דיוננו זה, מספק הוא בהחלט.
10. במכלול נסיבות אלה, ומשאין מחלוקת כי המערער מפעיל את עסקו תקופה ארוכה, לא רק ללא רשיון עסק, אלא גם בניגוד לצו שיפוטי שניתן נגדו, והוא מנהלו ללא האישורים הנדרשים מהגופים השונים הנוגעים בדבר, ושמצא בית המשפט קמא כי נשקפת מסוכנות ציבורית מהמשך הפעלת העסק, בדיון ניתנה החלטתו ולא מצאתי כי נפלה בה כל שגגה המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.
11. לאור האמור - נדחה הערעור. צו עיכוב הביצוע שניתן על ידי עמיתתי כב' השופטת נ' אהד ביום 3.12.12 - בטל. המזכירות מתבקשת להמציא עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.
- ניתן היום, ג' שבט תשע"ג, 14 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.